

Basunen

Eller hvis
basunen
giver en
utydelig
lyd, hvem
vil så gøre
sig rede
til kamp?

1. Kor. 14, 8

2. årg.

2001

Nr. 1

Ydmyghed

Vi behøver alle nåde fra Gud. I os selv, efter naturen, er vi fremmede og fjender, fra den første tid vort sindelag vendes mod det onde. Det ligger nær til, allerede som ganske lille, at begynde at lyve, tage hævn, lave spektakel og slås, komme med onde ord og dårlig snak osv.

“thi Gud står de hovmodige imod, men de ydmyge giver han nåde.” 1. Pet. 5:5. Ydmyghed er at erkende at vi er små og hjælpeløse i os selv og samtidig have tro på Guds magt og nåde til at frelse os og hjælpe os ind i et liv efter hans behag. Ved at indse og erkende vor hjælpeløse tilstand, falder det let at komme bort fra stolthed og overmod.

Som børn og unge ligger det nær til at være den som mener sig at vide og klare alt så godt. Mange kommer langt ved tro på egne kræfter, på egen fortræffelighed. Det lykkes måske i skole og på arbejde og de har evner og færdigheder f.eks. indenfor musik eller idræt. Men det er let at glemme at man intet har, som man ikke har fået. Og når man er sammen med andre, er det let at glemme at andre måske har mange års erfaring og indsigt, på et område hvor man mener sig at vide og kunne alt så godt.

Ydmyghed er ikke at miste troen på sine muligheder. Men det er at regne med Gud - ikke

sin egen kraft og evne. Vi kan regne med Gud, og takke ham hvis det lykkes i skole og på arbejde. Vi kan bede om hans nåde, over både os selv og andre, og glæde os over det som lykkes også for vor næste.

Ydmyghed søger ikke sin egen ære, men giver Gud æren og siger ham tak for alle ting.

Ydmyghed gør os velbehagelige for Gud og for vor næste. Ydmyghed gør os milde og barmhjertige, så vi kan bære over med andres fejl og mangler - fordi vi erkender vore egne mangler, og takker Gud for hans barmhjertighed mod os selv. Selv om vi skulle synes at det lykkes for os, så er der nok både det ene og det andet, som skulle have været mer fuldkomment og hellig ved vor færd, i tanke, tale og gerning. Ved at kende og erkende vor fattigdom, tiltager ydmygheden, og des mer kan vi få nåde.

Paulus vidste, at når han var skrøbelig, da var han stærk. Derfor var han vel til mode i skrøbelighed. Modløshed og forsagthed hører med til falsk ydmyghed. Da glemmer man at regne med Gud. Sand ydmyghed giver fremtid og håb.

Det er vejen til Guds nåde, så vi kan ligedannes med Jesu billede og blive en afglans af Guds væsen. Tænk at få nåde til det!

Rolf Myrland
STAVANGER

Elsk ikke verden!

“Elsk ikke verden, ej heller det, der er i verden! Hvis nogen elsker verden, så er Faderens kærlighed ikke i ham” 1. Joh. 2:15. Hvor denne formaning er højaktuel, - måske som aldrig før.

Hvem er den som ikke på nogen måde hænger ved de ting som er i verden? Det er nok ganske få.

Jeg har bemærket, at dette stikker langt dybere end man i farten tænker sig. Vi kan måske hævde, at det at elske verden og det som hører den til er ganske tydelig og åbenbart, men lad os ransage os selv om vi virkelig er løst fra verden.

Beviset på at du elsker verden må være om du tager vare på den eller ej. Hvorledes reagerer du, når en ødelægger dit jordiske gods eller tilsmudser din ære.

Hør engang hvordan Jesu indstilling var: “Men jeg siger jer, at I må ikke sætte jer mod den, der tilføjer jer ondt, men hvis nogen giver dig et slag på den højre kind, så vend også den anden til. Og hvis nogen vil stævne dig for retten og tage din kjortel, så lad ham også få kappen! Matt 5:39-40.

En del af vort arbejde, som Jesu Kristi disciple er, at blive løst fra jorden og det som hører den til. Det er en frydefuld stilling at komme til, at du ikke længere tager vare på det forgængelige.

Paulus havde samme indstilling. “Og jeg siger jer, brødre: tiden er knap; derfor skal herefter de, der har en hustru, være, som om de ingen havde, og de, der græder, som om de ikke græd, og de, der glæder sig, som om de ikke glædede sig, og de, der køber, som om de ikke ejede, og der benytter denne verden, som om de ikke udnyttede den; thi verden i sin nuværende skikkelse går mod sin undergang. 1. Kor. 7:29-31.

Vi ser tydelig at vor færd i denne verden skal være som om vi ikke hørte til denne verden. Enhver må afgøre med sig selv ind for Guds ansigt, hvor meget af denne verden han behøver for livet i Gud. I alle tilfælde gælder det om at samle mindst mulig gods.

Denne formaning lyder også til dig bror og søster, som planlægger karriere i denne verden.

Prøv dine planer ind for Gud og mærk efter om Hans vilje er i det.

Gud hjælpe os alle at slippe så meget som mulig her for at hænge fast ved Herren. Om du, som læser dette, på nogen mærker, at du elsker denne verden, så bed inderligt til Gud om at blive løst, så du med hele dit sind kan tjene Ham.

Er det tungt for dig at opgive denne verden, så vid, at den byrde Jesus vil give dig er let og siden bringe en evig herlighed. Det er i sandhed noget at strække sig ud efter. Tak og lov og pris!

Aron Schytt
KØBENHAVN

Herren frier oss ud

“Jeg biede trolig på Herren, han bøjede sig til mig og hørte mit skrig. Han drog mig op af den brusende grav, af det skidne dynd, han satte min fod på en klippe, gav skridtene fasthed, en ny sang lagde han i min mund, en lovsang til vor Gud. Mange skal se det og frygte og stole på Herren.” Salme 40:2-4.

At vente på Herren er det samme som at høre efter hvad han har at sige til os og tage os tid til det. Det kan ske ved at vi læser hans ord, eller ved at vi bliver stille for Hans Ånd. Når vi lytter, taler Gud og når vi lyder, handler Gud.

“Han drog mig op af den brusende grav, af det skidne dynd” står der. Det er netop det som sker når vi råber til Gud. Herren drager os op af det vi sidder fast i, men det betyder ikke at vi har det bare enkelt. I Salme 32 står der at “Den gudløses smerter er mange, men den, der stoler på Herren, omgiver han med nåde.” Og i salme 34 står der at “Den retfærdiges lidelser er mange, men Herren frier ham af dem alle.” Det er forskellen! Mens den ugdelige bliver i sine pinsler og plager, udfrier Herren den troende af de vanskeligheder som møder ham.

Så kommer det næste: “han satte min fod på en klippe.” Jesus er denne klippe, som Gud

har sat os på og når vi giver os helt til Ham bliver vi stående der. Det bliver sådan for os, at hvad der end sker står vi faste i troen.

“gav skridtene fasthed.” Vi som er troende behøver ikke at famle rundt i blinde, for Gud har lovet at lede os og gøre vore trin faste. Han vil vise os den vej vi skal vandre.

Til sidst står der “en ny sang lagde han i min mund, en lovsang til vor Gud.” Når vi får lov til at lægge vort liv i Guds hænder og han leder os, begynder vi at se lidt af den herlighed vi skal opleve i himmelen, og vi får denne nye sang i vor mund. Det er ikke længere en klagesang, men en lovsang til Gud.

Jeg takker Gud for at han vil fri mig ud af trængslerne, når jeg bare venter på ham. Jeg bliver fyldt med taknemlighed og kan ikke andet end lovprise Ham!

Maria Skarstein
EVJE

Troens skjold og Åndens sværd

I Salme 144:1 skriver David : “Lovet være Herren, min klippe, som oplærer mine hænder til strid, mine fingre til krig.” Det er en bøn som jeg ofte har bedt i mit hjerte, - for tænk at få så opøvede sanser i troens strid, at jeg bliver i stand til altid at vinde den sejr, som er skænket mig i troen på Kristus! “Thi alt det som er født af Gud sejrer over verden; og dette er den sejr, som har sejret over verden: Vor tro!” 1. Joh. 5:4. For den som har kæmpet og stridt og alligevel haft nederlag, er det en stor trøst at forstå, at sejren ikke ligger i en knyttet næve eller en anstrengt vilje, men i troen på Jesus Kristus!

For mig blev livet nyt! Jeg fik et helt nyt udgangspunkt: “...at Kristus må bo ved troen i jeres hjerter, “...som altid fører jer i sejrstog,.....og alle vegne åbenbarer kundskaben om ham som en liflig duft!” Ef. 3:17 og 2.

Kor. 2:14. Ja, er det da ikke det som er vores længsel!

Noget så dyrebart som det, i troen, altid at lade Kristus føre os i sejrstog, kan vi ikke forvente at have, uden at nogen vil søge at rive det fra os. Først og fremmest gælder dette Djævelen og hele ondskabens åndehær. Men også andre mennesker, kan i sin vildfarelse, søge at overbevise os om, at en sådan sejr er ganske umulig at opnå. Må Gud hjælpe os til at stå fast! Her må vi ved Guds nåde lære at bruge troens skjold og Åndens sværd, som er Hans ord. Ef. 6:16-17.

Om troens skjold står der, at vi med det kan slukke alle den Ondes gloende pile. Vers 16. For mig har det været så godt at tænke på, at troens skjold er Jesu Kristi blod. Ved det vandt vi en evig forløsning. Ef.1:7. I den gamle pagt fungerede lammets blod også som et skjold. Det var der den første påske blev indstiftet. Israelitterne var i trældom i Ægypten, da Gud sagde til Moses, at hver familie skulle slagte et fejlfrit lam og stryge blodet derfra på husets dørstolper, 2. Mose. 12 - for denne nat ville Gud lade en engel drage forbi og ihjelslå alt det førstefødte i Ægypten. “Men for eder skal blodet på husene, hvor I er, tjene som et tegn, og jeg vil se blodet og gå eder forbi; intet ødelæggende skal ramme eder..!” 2. Mose. 12:13. Således er også Jesu Kristi blod for os, et værn og skjold mod alt ondt!

Ved Guds nåde har vi ikke bare fået troens skjold, men også Åndens sværd! Ved Åndens hjælp kan jeg lære at bruge de rette Guds ord til rette tid. Det gælder både i mit eget liv og i samværet med andre. Om de hellige i Åb. 12:11 står der, at de har sejret over ham på grund af Lammets blod og deres vidnesbyrds ord; og de havde ikke deres liv for kært til at gå i døden! Jeg må prise Gud for, at jeg på trods af min skrøbelighed, kan have dette salige håb, at være blandt dem!

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Fredens mand har en fremtid

Vi skal have fred med Gud og vi skal jage efter fred med alle mennesker!

Fredens Gud

“Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke som verden giver. Jeres hjerte forfærdes ikke og være ikke modløst”. Joh. 14:27.

Gud har en fred som er fundamentalt anderledes end verdens “fred”. Vi kan nok forstå verdens “fred”. Guds fred overgår al forstand.-

“Freden” i verden er forbigående og varer kun så længe parterne ser sig tjent med den. Guds fred er evig og uforanderlig. Han bor i et rige som ikke kan rystes.

Når vi taler om “fred” i verden og blandt de verdslige, kan vi altid med tryghed sætte det i gåseøjne. Herren Gud siger nemlig selv i Esajas 48:22: “De gudløse har ingen fred...” Så meget giver Gud for “freden” i verden.-

Paulus citerer Esajas når han skriver til romerne om menneskene: “og fredens vej kender de ikke.” Årsagen kommer godt frem i fortsættelsen: “Gudsfrygt har de ikke for øje.” Rom. 3:17-18.

Gud er ikke uordnens eller forvirringens Gud, men fredens Gud. Gud har tanker om fred for hvert menneske. Derfor sendte han:

Fredsfyrsten (Esajas. 9:6)

Jesus kaldes Fredsfyrsten, fordi han er det. Han levede altid i Åndens sindelag, som er liv og fred. Rom. 8:7.

Guds udfordring var klar fra den første tid: “Ak, lytted du til mine bud! Da blev din fred som floden, din retfærd som havets bølger, da blev dit afkom som sandet, din livsfrugt tallos som havets bølger; dit navn skulle ej slettes ud og ej lægges øde for mit åsyn.” Esajas 48:18-19.

Jesus gik ind i denne profeti, og vandt sig et navn som er højere end hvert navn som nævnes!

Fred med Gud

“Da vi nu er retfærdiggjorte af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus,” Rom. 5: 1.

De som altså griber troen på Jesus Kristus som Herre og Forsoner i sit liv, får fred med Gud. “For Han Selv er vor fred”, står der i Efes. 2:14. Vi som var uden fred, har nu ved Kristi blod, fået fred med Fredens Gud.

Der stod videre i Rom. 5: “ved hvem vi i troen har fået adgang til den nåde, som vi nu står i; og vi priser os lykkelige over håbet om Guds herlighed.” Og: “thi Guds kærlighed er blevet udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som blev os givet.”

Skabe fred

Når nu Den Hellige Ånd begynder at skrive Guds love i vore sind og skrive dem på vore hjerter, åbenbarer han flere af Guds fredstanke med os! Nu skal Kristi fred råde i vore hjerter og stråle ud fra os!

Vi så at Jesus vandt sin fred ved altid at leve i Guds vilje. Der findes ingen alternativ vej. Vi læste jo i Esajas: Om du kun... - da ville...!

Lad os se på nogle få af budene han lyttede til, og opfyldte i sit liv:

1) Elsk jeres fjender! Sådant en indstilling skaber fred! Da holder vi, på vor side, fred med alle mennesker. Du kan velsigne og tilgive plageånden i klassen! Måske har du en misundelig arbejdskollega? Det er ham du skal gøre godt imod! For Jesus var det så naturligt at holde fred med sine fjender, at han ironiserer over menneskene og spørger: Thi hvis I elsker dem der elsker jer, hvad løn får I så? Læs Matt. 5:43-48.

2) Giv den som beder dig! Jeg tror penge er hovedårsagen til ufred. Jesus var fuldkommen fri for pengekerhed. Vi kan ikke tjene både Gud og mammon (penge). At ikke samle sig skatter på jorden, frigør i en stor grad fra grundlaget til ufred. Vi må være årvågen i hver

situation som giver os anledning til at tage kampen op imod pengekerlighed!

Husk at kampen mod pengekerlighed, også er en kamp om udnyttelsen af vor tid. Måske bruger du alt for meget tid på at tjene penge?! Og endnu værre bliver det når du bruger pengene efter dine lyster! Måske bruger du mer end nødvendig tid (det er det som er alt for meget!) til at tænke på hvad du skal købe til dig selv?! Lad os vågne op, og se hvem vi tjener!!! Læs Matt. 5:38-42.

3) Forlig dig med din bror! Jesus giver os denne klare formaning i Matt. 5:24. Og det gælder når vi ved at en bror har noget imod os!! Når vi elsker fred, kan vi tale åbent ud med vor bror - sådan at alt kommer i rette skik! For Jesus siger videre: "Skynd dig at søge forlig med din modpart!"

4) Søg ikke egen ære! Han lod ikke kun være at søge ære, men Jesus tog heller ikke ære af mennesker! Hvor er vi?! Det gælder at få oplyste øjne, så vi her kan se værdien af Guds ære, - hvor uendelig værdifuld den er. Dette Jesu Kristi bud frigør os fra misundelse, selvhævdelse og ærgerrighed, og gør os sunde både til ånd, sjæl og legeme.

5) Underordne jer hverandre! Unge skal underordne sig de ældste. Børn skal være lydige i Herren mod sine forældre. Jeg tror at dette er en vældig indgangsport til freden!

At tilkæmpe sig freden

Dette er kun nogle få eksempler. Flere finder du f.eks. i 1. Pet. 2:23: Jesus skældte ikke igen,

truede ikke når han led. Læs også Romerne 12 ofte!

Løfte om at komme ind til Guds hvile og fred, gælder endnu. Det er derfor vigtig hvorledes vi stiller os til disse Kristi bud, og at vi gennemfører dem sådan som han gjorde. I Hebræerne 4:2 står der om nogle som ikke fik nogen nytte af dette fredens evangelium. Det var fordi Ordet ikke blev knyttet, bundet og smeltet sammen med troen i dem som hørte det.

Lad os derfor vågne op til en levende tro og en fuld bevidsthed om disse ting, sådan at vi kan rive himlens rige til os med magt. Det består jo blandt andet i fred!

"Men fredens Gud, som førte fårenes store hyrde, vor Herre Jesus, op fra de døde med en evig pagts blod, han gøre jer fuldkomne i alt godt, så I udfører hans vilje, og han virke i os det, som er velbehageligt for ham, ved Jesus Kristus: ham være æren i evighedernes evigheder! Amen." Hebr. 13:20-21.

Conrad Myrland
STAVANGER

*"Deraf kan jeg kende, at du har mig kær,
at min fjende ikke skal juble over mig."*

Salme 41:12

"Thi Guds rige består ikke i ord, men i kraft."

1.Kor. 4:20

*"Lad os derfor med frimodighed træde frem
for nådens trone for at få barmhjertighed
og finde nåde til hjælp i rette tid."*

Hebr. 4:16

Minneverset

**"Gengæld ikke nogen ondt med ondt;
stræb efter det, der er godt
i alle menneskers øjne,"**

Rom. 12:17

Søg Gud selv! *Uddrag af et brev*

Det vigtigste for os er at hænge fast ved Herren uanset hvordan det ser ud rundt om os og i os. Herren arbejder selv på dette: At knytte os nærmere til sig - at få os helt i eje med hud og hår.

Han vækker vor længsel efter sig ved at lade vore mangler blive bevidst for os. At vi kender vor uro, vor utilstrækkelighed og sorg, driver os til Ham. Hvis vi altid var fuld af glæde og fred, tror du da vi ville søge så indtrængende for at få mere af Ham?

Det er Guds arbejde med sjælen. Gud vil at vi skal slippe alt og bare klynge os til Ham. "Jeg vil holde fast ved dig, Gud, søge dig, tjene dig, lyde dig, UANSET. Om jeg aldrig fik fred i sindet, om jeg skulle plages med uro, med tomhed, med sorg, med alle slags jammer, så vil jeg alligevel klynge mig til dig og være din alene ubetinget. Gør hvad du vil med mig. Giv mig glæde eller sorg eller hvad du vil. Jeg er din!"

Stræb ikke længer efter fred eller efter glæde, men efter Gud selv! Da vil du siden engang, når du ser tilbage, se at du hele tiden havde det, men Gud lod dig se noget af din mangel for at drage dig nærmere sig.

Gud er nidkær. Han vil ikke engang dele dig med retfærdighed, fred og glæde - eller nogen dyd eller nogen Åndens gave. Han vil at det er Ham du skal søge - Ham og Ham alene - at tækkes Ham - være Ham til behag - lyde Ham - glæde Ham.

Vi må måske lære på ny, hvad det vil sige at søge Gud. Det er når vi hengiver os til Gud og Guds vilje at vi får alle de andre ting. De er som en sidegevinst. Hvis vi søger Gud selv og bevare os selv som et offer for Hans vilje, da vil vi opdage at Hans gaver følger med.

Hvis vi søger gaverne og bliver optaget med dem i stedet for med Gud, risikerer vi hverken at få gaverne eller samfund med Gud.

Det er ved at glæde Gud at vi får glæde. Vi får Hans velbehag ved at ofre egenviljen og selv-

livet, ved at lyde Ham - frivillig. I dette Guds velbehag ligger fred og glæde. Men ofrer vi os selv med det formål at få fred og glæde, da er vi afveget. Det vi gør må være et offer til Herren - ikke for at få noget - men for at give det. Ånden kræver.

Det eneste som tilfredsstillende Gud er, at vi søger Ham for at give os til Ham, og ikke for at få Hans gaver. Og det er den eneste vej til at få Ham i eje. Får vi Ham, da får vi alt med Ham.

Altså: Søg ikke glæde, søg Gud! Søg ikke oplevelser, søg Gud!

Når man har skrevet et sådan brev, så mærker man i høj grad sin mangel! Og man mærker en inderlig trang efter mer helt og fuldt at gøre det - give Gud hvad Guds er. Jeg er Guds. Først skabte Han mig, så blev jeg købt med Jesu blod. Ja - Han skal eje mig og bestemme over mig og lede mig og lære mig og kræve af mig. Og det skal være min fryd og min frihed at gøre det Han vil og ikke det jeg vil.

Vi må have alt!

I Matt. 4:4 står der sådan: "Men han svarede og sagde: "Der står skrevet: Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord som udgår af Guds mund."

Det er ikke tilstrækkelig at høre, at Jesus er død for os, - vi skal leve det han har sagt. Derfor er det vigtig, at vi ikke bare binder os til en ting af et vers eller et ord, men at vi tænker på summen af hele Bibelen. Gud gav os ikke et vers (heldigvis!), men Han gav os alt, fordi Han elsker os så højt.

Tænk hvis Gud kun havde skabt en halv jord og tænkt at det var tilstrækkelig. Da havde menneskene ikke haft de samme muligheder, og det var blevet vanskelig at leve. Men fordi Han elsker os, skabte Han ikke en halv, men hele jorden. Vi må leve ved alt som Jesus har sagt, og ikke bare en lille del.

Rom. 12, 1

Nogle sider ved det at fremstille sit legeme som et levende Gud velbehageligt offer.

Vort legeme skal være et tempel for Den Hellige Ånd. Er det virkelig det, da er vi naturlige i vort ydre, sådan som Gud har skabt os. Det lange hår er kvindens ære. 1. Kor. 11:15. Tøjet vælges takkeligt, dvs. dækkende. Når vi ligger på Guds alter og selvlivet bliver fortæret, da vil vi gerne forsvinde i mængden.

Det usynlige må vises frem, det som er det evige. Kristi dyder stråler ud fra et menneske, som har givet sig helt til Gud. Når menneskene ser sådanne brødre og søstre, tænker de ikke på legemet og tøjet. Nej, - da tænker de på den atmosfære af renhed de møder. For dem som går fortabt bliver det en duft af død til død, men for dem som bliver frelst, en duft af liv til liv. De verdslige bliver dømt, og de hellige bliver trøstet.

Som det er i det åndelige, således også i det naturlige: De dele af legemet vi blues ved, dækker vi med så meget større hæder (ære), hvis vi vil behage Gud. 1. Kor. 12:23.

Verden sætter en ære i sin skam. Jo mere som kommer til syne af det, som Gud vil skal være skjult, jo bedre er det. Det meste tøj, der er på mode viser, at dette er verdens skik. Vi skal være en tillukket have. Højs. 4:12. Menneskene er faldet fra sin høje stand.

Vil jeg være til anstød med mit ydre for en som Kristus har lidt døden for? Skal min færd være med til at ødelægge hans/hendes forhold til Gud? Ingen lever for sig selv. Alle udøver påvirkning på andre i den ene eller anden retning. Et forfærdelig alvor!

Kan jeg med mit rene ydre føre tanker til Kristus? Det er et spørgsmål vi må stille os selv, hvis vi vil kunne vidne for menneskene. Vi kan jo ikke med munden indbyde til det kristne liv, hvis det ydre råber højt om, at vi søger ære af mennesker og vi følger verdens utækkelige mode. Moden dikteres af den ånd

som er virksom i vantroens børn. Vi kan se hvad den fokuserer på enten det er form, mønster eller farver.

Må Gud hjælpe os til at handle klogt næste gang vi er på tøjindkøb. Vi kan jo bede Ham om hjælp!

Vi behøver ikke at klæde os i sørgedragt og trække opmærksomheden til os ved at gå i modsat grøft. Det største kors for mennesket er at forsvinde og færdes ubemærket.

Inga-Lill Hansen
SARPSBORG

Er jeg en Jesu ven og efterfølger?

Jesus vil have os til sine venner. "I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg byder jer" siger Jesus i Joh. 15:14. Jesus kaldte mennesker for venner, samtidig med at han formanede dem og talte dem til rette. Se f.eks. i Matt. 20:13 og 22:12.

Det lønner sig at have Jesus til ven. Vi vil erfare, selv om alt omkring os svigter, at han vil være os nær.

Det er let at glemme at søge Gud i tiden vi lever i. Materiel velstand har gjort at de fleste glemmer Gud. Men lad os være af de få som følger Ham og søger Ham. Da får vi mere af Ham.

Så trygt det er at holde sig nær til Ham. Da har vi altid en at snakke med og betro os til, om vi føler os ensomme. Vi kan gå til Ham med både glæde og sorg.

Søg Ham mens Han findes. Kald på Ham den stund Han er nær.

At vende sig til at søge Jesu nærhed i sin barndom og ungdom giver glæde og tryghed i livet.

Tak for den glæde og tryghed du har givet mig Jesus. Al ære og pris til dig!

Anne-Karin Myrland
STAVANGER

Lad os se frem til lønnen!

“I tro nægtede Moses, da han var blevet stor, at lade sig kalde søn af Faraos datter. Han foretrak at lide ondt sammen med Guds folk fremfor at nyde synden en stakket stund; Han regnede det for større rigdom end Ægyptens skatte, at dele Kristi skændsel; thi han så frem til lønnen. I tro forlod han Ægypten uden at lade sig skræmme af kongens vrede; thi han holdt ud, som om han så den usynlige.” Hebr.11:24-27.

Moses holdt ud i troen, fordi han vidste at han skulle få løn af Herren. Jesus led tålmodig korset for at opnå den glæde som ventede ham. Hebr.12:2. “for dem ville Gud kundgøre, hvilken rigdom på herlighed denne hemmelighed rummer blandt hedningerne, nemlig Kristus i jer, herlighedens håb” Kol. 1:27. Her ser vi flere eksempler på, hvilken kraft der er i håbet om at få løn. Tænk at Jesus led tålmodig for at opnå lønnen!

Enhver skal få løn efter sine gerninger. Man kan ikke leve efter sine egne lyster, og tænke at lønnen i himmelen skal blive stor. Ilden skal en dag prøve vort bygværk. Bliver værket stående skal vi få løn, brænder det op skal vi

blive frelst, men miste lønnen. Det lønner sig absolut at bygge med guld, sølv og kostbare sten, så vi kan få fuld løn i himmelen!

“Agt vel på jer selv, at I ikke skal miste det, vi nåede ved vort arbejde, men få fuld løn.” 2. Joh. 8. Agt vel på jer selv står der. Pas på at du ikke mister noget, som du har vundet ved dit arbejde! Det kan for eksempel være tålmodighed. Der står at tålmodigheden har stor løn.

“Salige er I, når man håner og forfølger jer og lyver jer alt ondt på for min skyld. Glæd jer og fryd jer: jeres løn skal være stor i Himlene; thi således har man forfulgt profeterne som var før jer.” Matt. 5:11-12.

“Se jeg kommer snart, og jeg har min løn med mig for at gengælde enhver, efter som hans gerning er.” Åb. 22:12.

Lad os gøre os beredt, så vi kan få fuld løn! Vi må bruge denne kraft vi har til rådighed, den som kommer når vi venter på lønnen. Hvis vi ikke har det sådan at vi glæder os over lønnen i himmelen, må vi få det sådan nu! Ja, vi må tage al Guds hjælp i brug til at få sejr i alle vore forhold!

Sabine Hansen
DRAMMEN

Skriv eller send inn en tegning til neste udgave før 5. maj!

2. årg.

2001

Nr. 1

Basunen

Eller hvis basunen giver en utydelig lyd, hvem vil så gøre sig rede til kamp?

Basunen er et uafhængig, kristent opbyggelsesblad rettet mod børn og unge. Bladet udgives af ungdom fra Danmark og Norge. Det udkommer ca. 6 gange årlig.

Bidrag til *Basunen* kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Brug gerne e-post: basunen@ordetslys.org

Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Alle kan frit gengive stof fra bladet.